

12 Απριλίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΣΙΑΡΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 827/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Γνώση του προσφεύγοντος, επί μη δημοσιευτών πράξεων, κινητοποιεί την προθεσμία — Η κριθείσα περίπτωση.

Σχέσεις Γονέων και Τέκνων — Ονοματοδία — Άρθρο 16 του περί Καταχωρίσεως Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου (Ν.85/73) σε συνδυασμό με το Άρθρο 5 του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου (Ν. 216/90) — Σιωπηρή κατάργηση του παλαιότερου νόμου από το νεότερο — Συνέπειες ως προς τη διαδικασία αλλαγής του ονόματος ανηλίκου. 5
10

Ο αιτητής προσέβαλε την πράξη αλλαγής του ονόματος του υιού του η οποία συντελέστηκε με πρωτοβουλία της συζύγου του και μόνον με την οποία είχε περιέλθει σε διάσταση.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ο αιτητής, όπως προκύπτει από τα γεγονότα που έχουν αναλυθεί στην αρχή της απόφασης, έλαβε γνώση της επίδικης απόφασης για πρώτη φορά στις 3/9/1993. Κατά την ημερομηνία αυτή δόθηκε στους καθ' ων διάταγμα του Οικογενειακού Δικαστηρίου με το οποίο απαγορεύετο προσωρινά να προβούν στην αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου. Την ίδια ημερομηνία, όπως ο ίδιος ο αιτητής αναφέρει, πληροφορήθηκε προφορικά από τους καθ' ων η 20
25

για την αλλαγή του ονόματος του τέκνου του.

Στις 17/9/1993 ο Έπαρχος Λευκωσίας με επιστολή του πληροφόρησε και γραπτώς τον αιτητή για την επιτελούμενη αλλαγή.

5

Το Άρθρο 146(3) του Συντάγματος προβλέπει ότι η προθεσμία των 75 ημερών υπολογίζεται εφόσον η απόφαση δεν είναι δημοσιευτέα από την ημέρα που αυτή περιέχεται στη γνώση του προσφεύγοντα.

10

Συνειπώς η προσφυγή του αιτητή καταχωρήθηκε εμπρόθεσμα την 1/11/1993, εφ' όσον η προσβολή της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 30/6/1993 έγινε εντός της απαιτούμενης από το Άρθρο 146(3) προθεσμίας των 75 ημερών η οποία άρχισε από τη στιγμή που ο αιτητής έλαβε γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης δηλαδή από τις 3/9/1993.

15

2. Σχετικό εδώ είναι το Άρθρο (16) του περί Καταχωρίσεως Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου (Ν. 85/73) το οποίο ρυθμίζει το θέμα "καταχωρίσεις αλλαγής ονόματος". Αργότερα όμως και συγκεκριμένα στις 30/11/1990 τέθηκε σε ισχύ ένας νέος Νόμος ο Περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμος (Ν. 216/90). Το Άρθρο 5 αυτού προσδιορίζει την έννοια της γονικής μέριμνας στην οποία περιλαμβάνεται και ο προσδιορισμός του ονόματος του ανήλικου.

20

25

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του νεότερου αυτού νόμου το όνομα του ανήλικου τέκνου καθορίζεται απαραίτητα και από τους δύο γονείς. Στη λήψη της επίδικης απόφασης το διοικητικό όργανο βασίστηκε μόνο στο αίτημα της μητέρας η οποία διεκδίκησε και πέτυχε την αλλαγή του ονόματος του ανήλικου υποβάλλοντας σχετικό πιστοποιητικό υπογεγραμμένο από τον "βαπτίσαντα κληρικό".

30

35

Η διαδικασία που έγινε από τον Έπαρχο θα ήταν η ενδεδειγμένη και νόμιμη σύμφωνα μόνο με τις διατάξεις του Άρθρου 16 του Νόμου 85/73, θέση η οποία υιοθετήθηκε και στην επικαλεσθείσα από τους καθ' ων απόφαση στην υπόθεση **Ευαγγέλος Παπανικολάου**.

40

Στην προκειμένη όμως περίπτωση κρίνω ότι εφαρμογή έχει το Άρθρο 5 του Νόμου 216/90, σύμφωνα με το οποίο υποχρέωση για τον προσδιορισμό του ονόματος του ανήλικου έχουν και οι δύο γονείς. Ο Νόμος δε αυτός ρυθμίζει στο Άρθρο 7 και την περίπτωση διαφωνίας των γονέων, οπότε το θέμα παραπέμπεται στο Δικαστήριο για να αποφασίσει μετά από αίτηση του ενός γονέων.

3. Είναι γνωστός ο κανόνας ότι μεταγενέστερος νόμος καταργεί

σιωπηρά προηγούμενο εφ' όσον αυτός διαπιστώνεται ότι είναι αντιφατικός ή ασυμβίβαστος με νεότερο οπότε είναι αδύνατο να συνυπάρχουν.

Σύμφωνα με την πιο πάνω αρχή το Δικαστήριο βρίσκει μέσα από τις πρόνοιες του Νόμου 216/90, να προκύπτει πρόθεση του νομοθέτη για κατάργηση του Άρθρου 16 του Νόμου 85/73. Οι πρόνοιες των δύο νόμων είναι ασυμβίβαστες ή και αντιφατικές με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συνυπάρχουν, έτσι ώστε καθοριστικά το όνομα του ανηλίκου να είναι ευθύνη και των δύο γονέων. Κατά συνέπεια δεν δίδεται το δικαίωμα στον Έπαρχο ν' αλλάξει το όνομα του ανηλίκου με ένα απλό πιστοποιητικό του "βαπτίσαντος κληρικού" αλλά απαιτείται στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων για τον προσδιορισμό του ονόματος, απόφαση του Οικογενειακού Δικαστηρίου, η οποία θα καταχωρείται στο αρμόδιο τμήμα για την έγκυρη και νόμιμη εγγραφή του ονόματός του στο Ληξιαρχικό Βιβλίο Γεννήσεων.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 20

Παπανικολάου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1181,

Jehovah' s Witnesses Congregation (Cyprus) Limited και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 113. 25

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία μετονόμασαν τον υιό του Αιτητή μετά από ένορκη δήλωση του ενδιαφερομένου μέρους, συζύγου του Αιτητή. 30

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή.

Ελ. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 35

Κ. Αιμιλιανίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Α. Θεοδοσίου.

Cur. adv. vult. 40

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 30/6/1993, η οποία του κοινοποιήθηκε

στις 3/9/1993 και 17/9/1993 με επιστολή του Έπαρχου Λευκωσίας και με την οποία οι καθ' ων μετονόμασαν τον υιό του αιτητή από Πάρη-Υάκινθο Πασιαρδή σε Μιχάλη Πασιαρδή, μετά από ένορκη δήλωση της Αντωνίας Θεοδοσίου (στο εξής η ενδιαφερομένη), συζύγου του αιτητή.

Τα γεγονότα της υπόθεσης πάνω στα οποία βασίζονται και οι δύο προδικαστικές ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση δηλαδή η μη εκτελεσιμότητα της επίδικης απόφασης και το εκπρόθεσμο της προσφυγής του αιτητή, είναι:-

Ο αιτητής ήταν νυμφευμένος με το ενδιαφερόμενο μέρος (η ενδιαφερομένη) δηλαδή τη μητέρα του παιδιού. Από το γάμο τους αυτό απέκτησαν στις 13/10/1992 τον υιό τους τον οποίο δήλωσαν στο Ληξιαρχικό Μητρώο με το όνομα Πάρης-Υάκινθος Πασιαρδή. Η δήλωση αυτή έγινε σε σχετικό έντυπο Cοrρm. 50, το οποίο υποβλήθηκε στα γραφεία της Επαρχιακής Διοίκησης Λευκωσίας από τον αιτητή στις 30/10/1992, (βλέπε Παράρτημα 1 στην ένσταση).

Το ζεύγος βρίσκεται σήμερα σε διάσταση.

Στις 30/6/1993 η ενδιαφερομένη, με ένορκη δήλωσή της που υπέβαλε στα Γραφεία Επαρχιακής Διοίκησης Λευκωσίας ζήτησε την αλλαγή του ονόματος του παιδιού της από Πάρη-Υάκινθο σε Μιχάλη και προς υποστήριξη της αίτησής της επεσύναψε πιστοποιητικό βάπτισής του στο οποίο φαίνεται ότι το παιδί βαπτίστηκε στον ιερό ναό Αγίας Θέκλας στη Μοσφιλωτή στις 13/4/1993 με το όνομα Μιχάλης, (βλέπε Παράρτημα 3 στην ένσταση). Η αίτηση αφού εξετάστηκε έγινε δεκτή και με βάση το Άρθρο 16 του Περί Καταχωρήσεως Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου του 1973 (Νόμος 85/73), έγινε η τροποποίηση του Ληξιαρχικού Μητρώου και εκδόθηκε νέο πιστοποιητικό γεννήσεων με το όνομα Μιχάλης.

Μετά από αίτηση του αιτητή που καταχωρήθηκε στις 11/6/1993, στο Οικογενειακό Δικαστήριο Λευκωσίας το Δικαστήριο εξέδωσε διάταγμα στις 21/6/1993, σύμφωνα με το οποίο η μητέρα του παιδιού εμποδίζετο να προβεί στη βάπτισή του.

Στις 9/7/1993 ο δικηγόρος της ενδιαφερομένης, στην αίτηση γονικής μέριμνας με αρ. 27/93 του αιτητή, αποκάλυψε κατά την ακρόαση ότι το ανήλικο είχε ήδη βαπτιστεί με το όνομα Μιχάλης.

Στις 19/7/1993 ο αιτητής ζήτησε από το Ληξιαρχείο της Επαρχιακής Διοίκησης Λευκωσίας να τους εκδώσει νέο πιστοποιητι-

κό γεννήσεως του παιδιού του, αφού πρώτα παρουσίασε παλιό πιστοποιητικό γεννήσεως με το όνομα Πάρης-Υάκινθος.

Επειδή το Ληξιαρχικό Μητρώο στο οποίο είναι καταχωρημένη η γέννηση αυτή βρισκόταν στο Κυβερνητικό Τυπογραφείο για τελική βιβλιδέτηση, η γραφείας του Ληξιαρχείου έκδοσε σύμφωνα με ακολουθούμενη τακτική, πιστοποιητικό, με βάση το πιστοποιητικό που της παρουσιάστηκε, στο οποίο το όνομα του ανήλικου αναφεροτο ως Πάρης-Υάκινθος. 5

Στις 26/8/1993 ο αιτητής καταχώρησε στην Αίτηση Αρ. 27/93, του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, μονομερή αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος, με το οποίο να εμποδίζετο η μητέρα του ανήλικου να προβεί σε αλλαγή του ονόματός του και να εγγράψει τούτο στο Ληξιαρχικό Βιβλίο Γεννήσεων της Επαρχιακής Διοίκησης Λευκωσίας. 10 15

Ο δικηγόρος του αιτητή με επιστολή του ημερομηνίας 3/9/1993 απέστειλε στο Έπαρχο Λευκωσίας, διάταγμα του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με το οποίο εμποδίζετο προσωρινά η ενδιαφερόμενη ν' αλλάξει το όνομα του ανήλικου και να εγγράψει τέτοια αλλαγή στο Ληξιαρχικό Βιβλίο Γεννήσεων. 20

Επίσης ο δικηγόρος του αιτητή με επιστολή του ημερομηνίας 15/9/1993 προς την Επαρχιακή Διοίκηση Λευκωσίας ζήτησε ανάκληση της καταχωρηθείσας τροποποίησης στα ληξιαρχικά βιβλία του ονόματος του ανήλικου. 25

Ακολούθησε στις 17/9/1993 επιστολή του Έπαρχου Λευκωσίας προς το δικηγόρο του αιτητή, με την οποία τον πληροφορούσε τα εξής:- 30

“Επιθυμώ να αναφερθώ στις επιστολές σας με αρ. φακ. ΠΑ/3025/ΣΑ και ημερομ. 3 και 15 Σεπτεμβρίου 1993, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ ότι έχω ήδη προβεί, την 30.6.93, στην αλλαγή του ονόματος του τέκνου του πιο πάνω αντρογύνου από Πάρης-Υάκινθος Πασιαρδής σε Μιχάλης Πασιαρδής. 35

2. Η αλλαγή έγινε μετά από ένορκη δήλωση της μητέρας ημερομ. 30.6.93, η οποία παρουσίασε και πιστοποιητικό βάπτισής του τέκνου της από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου ημερ. 14.3.93 και με βάση το άρθρο 16 του περί Καταχωρήσεως Γεννήσεων και θανάτων Νόμου αρ. 85 του 1973. 40

3. Θα επικοινωνήσω και πάλιν μαζί σας όταν θα έχω την απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα, στον οποίο έχω αποσταθεί γραπτώς για το θέμα που εγείρετε.”

5 Εν τω μεταξύ ο Έπαρχος Λευκωσίας με επιστολή του ημερομηνίας 16/9/1993, προς το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, ζήτησε γνωμάτευση κατά πόσο απαιτείτο να έπαιρνε επιπρόσθετα από την ένορκη δήλωση της μητέρας και γραπτή συγκατάθεση από τον πατέρα του ανηλίκου για να προβεί στην αλλαγή του
10 ονόματός του, (βλέπε Παράρτημα 9 στην ένσταση).

 Σε απάντηση στην πιο πάνω επιστολή του Έπαρχου Λευκωσίας η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας απέστειλε με επιστολή της ημερομηνίας 22/10/1993 τη γνωμάτευσή της, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων ότι η επίδικη απόφαση ήταν η ενδεδειγμένη, εφ’ όσον επληρούντο οι προϋποθέσεις που καθορίζει ο νόμος 85/73. Παράλληλα αναφέρετο ότι ο Περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμος του 1990 (Νόμος 216/90), δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα περίπτωση, εφ’ όσον οποιεσδήποτε διαφορές
15 αναφύονται μεταξύ γονέων από τις διατάξεις του Νόμου αυτού, αυτές θα πρέπει να επιλυθούν με την πρόπυσα διαδικασία, (βλέπε Παράρτημα 10 στην ένσταση).

 Έγινε και άλλη διαμαρτυρία από τον αιτητή, με επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 22/9/1993 προς το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα αυτή τη φορά με την οποία ζητείτο η ανάκληση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η απάντηση που έλαβε από τη Γενική Εισαγγελία ήταν αρνητική και επαναβεβαίωση την εγκυρότητα της επίδικης απόφασης.
25

30 Η αρνητική θέση της Διοίκησης στο αίτημα του αιτητή, οδήγησε στην καταχώριση της προσφυγής αυτής.

 Προτού επιληφθώ της ουσίας της προσφυγής πιστεύω ότι
35 πρέπει να επιληφθώ των δύο προδικαστικών ενστάσεων των καθ’ ων η αίτηση.

 Η πρώτη αναφέρεται στη μη εκτελεσιμότητα της επίδικης απόφασης, γιατί σύμφωνα με τους καθ’ ων αυτή δεν παράγει έννομο αποτέλεσμα, δε δημιουργεί οποιαδήποτε νομική κατάσταση, αλλά είναι απλώς πληροφοριακού χαρακτήρα.
40

 Οι καθ’ ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι η μόνη εκτελεστή απόφασης του Έπαρχου Λευκωσίας είναι αυτή με ημερομηνία 30/6/1993,

με την οποία έγινε αποδεκτή η αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου και η τροποποίηση του Ληξιαρχικού Μητρώου, και ισχυρίζονται ότι η απόφαση αυτή δεν προσβλήθηκε από τον αιτητή εντός 75 ημερών όπως προβλέπει το Άρθρο 146(3) του Συντάγματος. Όσον αφορά την δεύτερη προδικαστική τους ένσταση για το εκπρόθεσμο της προσφυγής εισηγούνται ότι τα γεγονότα της υπόθεσης, δικαιολογούν ότι ο αιτητής είχε γνώση της επίδικης απόφασης από τις 9/7/1993, οπότε και έγινε η ακρόαση της αίτησής του στο Οικογενειακό Δικαστήριο για έκδοση προσωρινού διατάγματος που να εμπόδιζε τη μητέρα προσωρινά να βαπτίσει το ανήλικο. Επίσης ισχυρίζονται ότι ενδεικτικές της γνώσης του αιτητή για αλλαγή του ονόματος του παιδιού είναι και οι μετέπειτα ενέργειές του. Τη θέση αυτή υιοθετεί και ο δικηγόρος της ενδιαφερομένης.

Ο αιτητής αντέκρουσε τις πιο πάνω θέσεις των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους υποστηρίζοντας ότι η επίδικη απόφαση είναι εκτελεστή και ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε εμπρόθεσμα.

Με την προσφυγή του ο αιτητής ζητεί:-

“Απόφαση ή δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με ημερ. 30.6.1993 και η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 3.9.1993 και 17.9.1993 με επιστολή (αντίγραφο επισυνάπτεται ως ΤΕΚΜ Α) με την οποία μετονόμαζε τον υιό του αιτητή από Πάρη-Υάκινθο Πασιαρδή σε Μιχάλη Πασιαρδή μετά από ένορκο δήλωση της συζύγου του αιτητή Αντωνίας Θεοδοσίου Ενδιαφερομένου Μέρους, είναι άκυρη, παράνομη και εστερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.”

Όπως έχω αναφέρει πιο πάνω ο Έπαρχος Λευκωσίας ενεργώντας κάτω από τις πρόνοιες του άρθρου 16 του Περί Καταχώρησης Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου (Νόμος 85/73) στις 30/6/1993 αποδέκτηκε αίτηση της ενδιαφερομένης για αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου και καταχώριση της σχετικής τροποποίησης στο Ληξιαρχικό Βιβλίο Γεννήσεων. Η απόφαση αυτή αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής και συνιστά κατά τη γνώμη μου εκτελεστή διοικητική πράξη. Κατά συνέπεια η δικηγόρος των καθ' ων παραδεχόμενη ότι η πιο πάνω απόφαση είναι η μόνη εκτελεστή στην ουσία δεν αμφισβητά αυτό τούτο το αντικείμενο της προσφυγής, που είναι η ίδια η απόφαση ημερομηνίας 30/6/1993. Για το λόγο αυτό βρίσκω ότι η πρώτη προδικαστική ένσταση των καθ' ων δεν ευσταθεί.

5 Ο αιτητής, όπως προκύπτει από τα γεγονότα που έχουν αναλυθεί στην αρχή της απόφασής μου, έλαβε γνώση της επίδικης απόφασης για πρώτη φορά στις 3/9/1993. Κατά την ημερομηνία αυτή δόθηκε στους καθ' ων διάταγμα του Οικογενειακού Δικαστηρίου με το οποίο απαγορεύετο προσωρινά να προβούν στην αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου. Την ίδια ημερομηνία, όπως ο ίδιος ο αιτητής αναφέρει, πληροφορήθηκε προφορικά από τους καθ' ων για την αλλαγή του ονόματος του τέκνου του.

10 Στις 17/9/1993 ο Έπαρχος Λευκωσίας με επιστολή του πληροφόρησε και γραπτώς τον αιτητή για την επιτελούμενη αλλαγή.

15 Το άρθρο 146(3) του Συντάγματος προβλέπει ότι η προθεσμία των 75 ημερών υπολογίζεται εφόσον η απόφαση δεν είναι δημοσιευτέα από την ημέρα που αυτή περιέχεται στη γνώση του προσφεύγοντα.

20 Συνεπώς η προσφυγή του αιτητή καταχωρήθηκε εμπρόθεσμα την 1/11/1993, εφ' όσον η προσβολή της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 30/6/1993 έγινε εντός της απαιτούμενης από το άρθρο 146(3) προθεσμίας των 75 ημερών η οποία άρχισε από τη στιγμή που ο αιτητής έλαβε γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης δηλαδή από τις 3/9/1993.

25 Εν όψει της απόρριψης των προδικαστικών ενστάσεων των καθ' ων η αίτηση, θα ασχοληθώ με τον ένα και ουσιαστικό ισχυρισμό του αιτητή ο οποίος αναφέρεται στην ουσία της υπόθεσης.

30 Είναι εισήγηση του αιτητή ότι οι καθ' ων ενέργησαν κάτω από πλάνη περί το νόμο εκδίδοντας την επίδικη απόφαση, κάτω από τις πρόνοιες του άρθρου 16 του Νόμου 85/73, και κατά συνέπεια ζητά την ακύρωση της και επικαλείται το άρθρο 5 του Περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου (Νόμος 216/90), σύμφωνα με το οποίο η γονική μέριμνα για το ανήλικό τέκνο είναι καθήκον των γονέων το οποίο ασκείται από κοινού και αυτή περιλαμβάνει με-
35 ταξύ άλλων και τον προσδιορισμό του ονόματος του ανηλίκου.

40 Ο νόμος αυτός ισχυρίζεται ο αιτητής θα έπρεπε να έχει ισχύ και εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση και όχι το άρθρο 16 του Νόμου 85/73.

Αντίθετα, η δικηγόρος των καθ' ων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι κατά τεκμήριο νόμιμη και ορθή. Εισηγείται δε ότι η αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου έγινε κα-

νονικά με βάση το άρθρο 16 του Νόμου 85/73, σύμφωνα με τις πρόνοιες του οποίου ο καθ' ου η αίτηση Έπαρχος δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια ν' αρνηθεί την προτεινόμενη από την ενδιαφερομένη αλλαγή του ονόματος του ανηλίκου, εφ' όσον επιηρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος, δηλαδή με βάση την ένορκη δήλωση της μητέρας και το πιστοποιητικό βαπτίσεως. 5

Προς ενίσχυση της θέσης της αυτής επικαλείται την απόφαση στην υπόθεση *Ευάγγελος Παπανικολάου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1181. 10

Το σχετικό άρθρο (16) του Νόμου (Αρ. 85/73) το οποίο ρυθμίζει το θέμα "καταχώρισις αλλαγής ονόματος" έχει ως εξής:-

"16.- (1) Εάν, προ της παρόδου δώδεκα μηνών από της καταχώρισεως της γεννήσεως παιδιού, τροποποιηθή το καταχωρηθέν όνομα τούτο ή, εάν δεν κατεχωρήθη όνομα, δοθή όνομα εις τούτο, ο Ληξίαρχος ή ο Επιθεωρητής Ληξίαρχος, αναλόγως της περιπτώσεως, όστις φυλάττει το Μητρώον Γεννήσεων ενώ κατεχωρήθη η γέννησις, επί τη καθ' οιονδήποτε χρόνον παραδώσει αυτώ πιστοποιητικού κατά τον καθωρισμένον τύπον υπογεγραμμένου-

15
20

(α) Εάν το όνομα ετροποποιήθη ή εδόθη κατά την βάπτισιν είτε υπό του βαπτίσαντος κληρικού είτε υπό του φυλάττοντος το Μητρώον εις το οποίον κατεχωρήθη η βάπτισις, εάν υπάρχη τοιούτο, ή 25

(β) εάν το όνομα δεν εδόθη κατά την βάπτισιν υπό του πατρός, της μητρός ή του κηδομόνος την τροποποίησιν ή την παροχήν του ονόματος του παιδιού, 30

και επί τη καταβολή δικαιώματος εκ πενήτηκοντα μιλς υπό του προκαλούντος την καταχώρισην του ονόματος το οποίον αναφέρεται εις το πιστοποιητικόν, καταχωρεί αμελλητί εις το Μητρώον, άνευ απαλείψεως της αρχικής καταχωρήσεως, το όνομα το αναφερόμενον εις το πιστοποιητικόν ως δοθέν εις το παιδίον, και αφού σημειώσει επί του πιστοποιητικού το γεγονός της καταχωρήσεως, αποστέλλει αμελλητί τούτο προς τον Αρχιληξίαρχον ομού μετά κεχυρωμένου αντιγράφου της καταχωρήσεως της γεννήσεως προστιθεμένου του ονόματος δυνάμει του παρόντος εδαφίου. 35
40

(2) Το παρόν άρθρον εφαρμόζεται μετά των καθωρισμένων

προσαρμογών και επί γεννήσεων εκτός της Δημοκρατίας περιών αποστέλλονται καταστάσεις προς τον Αρχιεπίσκοπο.”

5 Αργότερα όμως και συγκεκριμένα στις 30/11/1990 τέθηκε σε ισχύ ένας νέος Νόμος ο Περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμος - Αρ. 216/90. Το άρθρο 5 αυτού όπως προανέφερα προσδιορίζει την έννοια της έννοια της γονικής μέριμνας στην οποία περιλαμβάνεται και ο προσδιορισμός του ονόματος του ανήλικου.

10 Το άρθρο αυτό προνοεί:-

“5.-(1)(α) Η μέριμνα για το ανήλικό τέκνο (“γονική μέριμνα”) είναι καθήκον και δικαίωμα των γονέων οι οποίοι το ασκούν από κοινού.

15

(β) Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του ονόματος, την επιμέλεια του προσώπου, τη διοίκηση της περιουσίας και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία που αφορούν το πρόσωπο ή την περιουσία του.”

20

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του νεότερου αυτού νόμου το όνομα του ανήλικου τέκνου καθορίζεται απαραίτητα και από τους δυο γονείς. Στη λήψη της απόφασης το Διοικητικό Όργανο βασίστηκε μόνο στο αίτημα της μητέρας η οποία διεκδίκησε και πέτυχε την αλλαγή του ονόματος του ανήλικου υποβάλλοντας σχετικό πιστοποιητικό υπογεγραμμένο από τον “βαπτίσαντα κληρικό”.

25

30 Η διαδικασία που έγινε από τον Έπαρχο θα ήταν η ενδεδειγμένη και νόμιμη σύμφωνα μόνο με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Νόμου 85/73, θέση η οποία υιοθετήθηκε και στην επικαλεσθείσα από τους καθ’ ων απόφαση στην υπόθεση **Ευάγγελος Παπανικολάου** (ανωτέρω).

35

35 Στην προκειμένη όμως περίπτωση κρίνω ότι εφαρμογή έχει το άρθρο 5 του Νόμου 216/90, σύμφωνα με το οποίο υποχρέωση για τον προσδιορισμό του ονόματος του ανήλικου έχουν και οι δύο γονείς. Ο Νόμος δε αυτός ρυθμίζει στο άρθρο 7 και την περίπτωση διαφωνίας των γονέων, οπότε το θέμα παραπέμπεται στο Δικαστήριο για να αποφασίσει μετά από αίτηση του ενός των γονέων.

40

Είναι γνωστός ο κανόνας ότι μεταγενέστερος νόμος καταργεί σιωπηρά προηγούμενο επ’ όσον αυτός διαπιστώνεται ότι είναι αντιφατικός ή ασυμβίβαστος με νεότερο οπότε είναι αδύνατο να

συνυπάρχουν. Παραπέμπω σχετικά στην απόφαση του κ. Κωνσταντινίδη στην υπόθεση *The Jehovah's Witnesses Congregation (Cyprus) Limited και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 113. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα.

5

“Ο κανόνας είναι πως θεωρείται ότι μεταγενέστερος νόμος κατάργησε σιωπηρά προηγούμενο μόνο αν προκύπτει καθαρά ότι είναι τόσο αντιφατικός ή ασυμβίβαστος προς αυτόν ώστε να είναι αδύνατο να συνυπάρχουν. Πολύ λιγότερο στις περιπτώσεις που ο μεταγενέστερος νόμος είναι διατυπωμένος σε καταφατικό λόγο. (Βλ. μεταξύ άλλων, *Attorney-General v. Pouris and Others* (1979) 2 C.L.R. 15, *Louca and Another v. Republic* (1984) 2 C.L.R. 386.”

10

Σύμφωνα με την πιο πάνω αρχή βρίσκω μέσα από τις πρόνοιες του Νόμου 216/90, να προκύπτει πρόθεση του νομοθέτη για κατάργηση του άρθρου 16 του Νόμου 85/73. Οι πρόνοιες των δύο νόμων είναι ασυμβίβαστες ή και αντιφατικές με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συνυπάρχουν, έτσι ώστε καθοριστικά το όνομα του ανηλίκου να είναι ευθύνη και των δύο γονέων. Κατά συνέπεια δε δίδεται το δικαίωμα στον Έπαρχο ν' αλλάξει το όνομα του ανηλίκου με ένα απλό πιστοποιητικό του “βαπτίσαντος κληρικού” αλλά απαιτείται στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων για τον προσδιορισμό του ονόματος, απόφαση του Οικογενειακού Δικαστηρίου· η οποία θα καταχωρείται στο αρμόδιο τμήμα για την έγκυρη και νόμιμη εγγραφή του ονόματός του στο Ληξιαρχικό Βιβλίων Γεννήσεων.

15

20

25

Για τον πιο πάνω λόγο βρίσκω ότι ο αιτητής επιτυγχάνει στην προσφυγή του και ακυρώνω την επίδικη απόφαση.

30

Καμιά διαταγή για έξοδα εν όψει της φύσης της προσφυγής.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.